

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- Στρυμών, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ. 255
 ὀρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χθόνα,
 Πίνδου τε τὰπέκεινα, Παιόνων πέλας,
 ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
 ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τὰπὶ τάδε κρατῶ.
 αὐτῆς δὲ χώρας Ἄπιας πέδον τόδε 260
 πάλαι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
 Ἄπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
 ἱατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
 τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
 τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι 265
 χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα ἔμηνεῖται ἄκη
 δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.
 τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
 πράξας ἀμέμπτως Ἄπις Ἀργεῖα χθονὶ
 μνήμην ποτ' ἀντίμισθον ἠὔρετ' ἐν λιταῖς. 270
 ἔχουσα δ' ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τεκμήρια
 γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
 μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
- Χο. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
 ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός· 275
 καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.
- Βα. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, κλύειν ἐμοί,
 ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
 Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
 γυναιξίν ἐστε κούδαμῶς ἐγχωρίαίς. 280